Broj: S1 3 U 038704 21 U
Sarajevo, 11.05.2021 godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „Mipex auto RS" d.o.o. Banja Luka ulica Miloša Crnjanskog broj 55, kojeg zastupa punomoćnik Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2524-8/20 od 13.10.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.05.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-01-07-1-2524-8/20 od 13.10.2020. godine se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Tuženi je dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM, u roku od 15 dana računajući od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatarnje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-2524-8/20 od 13.10.2020. godine usvojena je žalba ponuđača „Lager" d.o.o. Posušje izjavljena u odnosu na Lot 2 protiv odluke o izboru najpovoljnijih ponuđača u postupku javne nabavke roba za Lot 1 i Lot 2-nabavka mehanizacije, a za potrebe JP „Putevi Brčko" d.o.o. Brčko distrikt BiH i poništena je odluka o izboru najpovoljnijih ponuđača za Lot 1 i Lot 2, broj predmeta:01-2469/20 broj akta:04-AS-012/20 od 21.08.2020. godine i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi da je žalitelj „Lager" d.o.o Posušje podnio žalbu na odluku o dodjeli ugovora za Lot 2, a jedini žalbeni navod se odnosio na ocjenu da je isti nekvalifikovan ponuđač jer je u predmetnom postupku javne nabavke

učestvovao i samostalno i u grupi ponuđača, a što je u suprotnosti i sa Tenderskom dokumentacijom (u dalje tekstu TD) i sa Zakonom o javnim nabavkama (u daljem tekstu ZJN). Nadalje citira tačku 7.4.3 TD i člana 62. stav 3. ZJN, te ukazuje da je nabavka jedna, sa dva lota. Smatra da je stav tuženog nezakonit, subjektivan i suprotan TD i ZJN. Ukazuje da se žalbeni navod odnosi na TD, te se isti ne može razmatrati u fazi ocjene ponuda, a da postavljeni uslov nije u skladu sa ZJN, tuženi bi poništio i cjelokupnu TD. Ističe da je ugovorni organ postupio pravilno kada je eliminisao ponuđača „Lager" d.o.o. Posušje koji je suprotno TD, nastupio samostalno i u grupi ponuđača. Navodi da je tuženi svojim nezakonitim usvajanjem žalbe onemogućio tužitelja da zaključi ugovor koji mu je bio dodjeljen. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak uz naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 877,50 KM na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata, uvećanih na ime takse na tužnu u iznosu od 100,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana, dok zainteresovana lica nisu dostavili odgovor na tužbu.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ JP „Putevi Brčko" d.o.o. Brčko distrikt BiH pokrenuo postupak javne nabavke roba-nabavka mehanizacije-kamion kiper troosovinac i labudica, za koji je obavještenje o nabavci broj: 947-1-1-49-3-62/20 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 12.06.2020. godine i ispravka obavještenja broj: 947-1-1-49-8-73720 od 14.07.2020. godine, te je nakon okončanog postupka dana 21.08.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za Lot 1 i Lot 2, broj predmeta: 01-2469/20 broj akta: 04-AS-012/20. Protiv navedene odluke u odnosu na Lot 2 žalbu je izjavio ponuđač „Lager" d.o.o. Posušje, a tuženi je odlučujući o istoj donio osporeno rješenje kojim je žalbu usvojio, poništio odluku o izboru najpovoljnijih ponuđača za Lot 1 i Lot 2 i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da se žalitelj može pojaviti u jednom lotu kao lider grupe ponuđača, a u drugom lotu kao samostalni ponuđač.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

U skladu s članom 3. ZJN BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) Ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti,

što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtjeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj Tenderske dokumentacije koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. Ured za razmatranje žalbi BiH je nadalje nadležan da postupa u skladu s članom 111. ovog zakona i da, po službenoj dužnosti, pazi na apsolutno bitne povrede postupka a jedna od tih povreda jeste neusklađenost tenderske dokumentacije sa zakonom (član 103. Zakona o javnim nabavkama BiH).

Nadalje, odredbom člana 53. stav 1. Zakona o javnim nabavkama propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Postupak javne nabavke je formalan postupak i formalitet nije uspostavljen da bi bio sam sebi svrha, nego da bi obezbijedio jednak tretman i nediskriminaciju svih ponuđača. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ, a na strani potencijalnih ponuđača je obaveza da u cijelosti poštuju postavljene uvjete, koji su objavljeni u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu.

Osnovano tužitelj ukazuje da je pogrešan zaključak tuženog da su ponude žalitelja „Lager" d.o.o. Posušje prihvatljive obzirom da je za jedan lot podnio ponudu kao lider grupe ponuđača, a za drugi lot samostalno. U konkretnom slučaju ugovorni organ je tačkom 7.4.3 TD propisao da ukoliko se ponuđač odlučio da učestvuje na tenderu kao član grupe ponuđača, ne može učestvovati i samostalno sa svojom ponudom u istom tenderu, niti kao član druge grupe ponuđača, odnosno postupanje suprotno zahtjevu ugovornog organa će imati za posljedicu odbijanje svih ponuda u kojima je taj ponuđač učestvovao. Odredbom člana 62. stav 3. Zakona o javnim nabavkama propisano je da kandidat/ponuđač koji je samostalno podnio zahtjev za učešće, odnosno ponudu, ne može biti član grupe kandidata/ponuđača u istom postupku javne nabavke. Član grupe kandidata/ponuđača ne može biti član druge grupe kandidata/ponuđača u istom postupku javne nabavke. Smisao navedene odredbe jeste da bi se spriječilo postojanje prividne konkurencije u postupku javne nabavke, te u

tom smislu jedan privredni subjekt se ne može dva puta pojaviti u istom postupku javne nabavke. Pogrešan je zaključak tuženog da obzirom da je konkretna javna nabavka podijeljena na lotove, to se može omogućiti žalitelju da ponudu za jedan lot preda samostalno, a za drugi kao lider grupe ponuđača. Naime, okolnost da je konkretna javna nabavka podijeljena na lotove ne daje mogućnost ponuđačima da za pojedine lotove predaju ponudu samostalno, a za druge kao članovi grupe ponuđača. Takvo postupanje ne bi bilo u skladu niti sa tačkom 7.4.3 TD, niti sa odredbom člana 62. stav 3. ZJN, kojima nije propisano različito postupanje u javnim nabavkama koje su podijeljene na lotove, odnosno navedena zabrana se odnosi na sve postupke javnih nabavki. Stoga tumačenje navedene zakonske odredbe kako to u pobijanom rješenje čini tuženi, nije u skladu sa samim Zakonom kojim je eksplicitno propisano da u istom postupku javne nabavke, koji je nesumnjivo predmetni i bez obzira što je podijeljen na lotove predmeta nabavke, ne može se učestvovati kao član grupe ponuđača i istovremeno kao samostalni ponuđač jer je ista zabrana, eksplicitno popisana članom 62.ZJN

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50 KM.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo